

ZIEDOJUMI JĒZUM

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

2kor 9:6, 7; 5Moz 16:17; Ps 116:12–18; 1L 16:29; Mk 12:41–44; Mk 14:3–9.

ATMIŅAS PANTS:

“Kā es atmaksāšu Tam Kungam par visu, ko Viņš man labu darījis? Es pacelšu svētības kausu un piesaukšu Tā Kunga Vārdu.” (Ps 116:12–14)

Bez desmitās tiesas ir arī ziedojumi no 90 procentiem, kas paliek mūsu īpašumā pēc tam, kad desmitā tiesa ir atgriezta Dievam. Šeit sākas dāsnums. Dieva ļaudis ir pienesuši dažāda veida ziedojumus – grēka upuri, atsaucoties Dieva žēlastībai, vai pateicības upuri, kas tiek pienests, atzīstot Dieva aizsardzību, kā arī veselības, labklājības un uzturošā spēka svētības. Bija arī upuri trūcīgajiem un upuri, lai uzceltu un saglabātu pielūgsmes namu.

Pārdomājot mums doto Dieva dāvanu lielumu, mēs sākam ieraudzīt došanu kā kaut ko vairāk par autostāvvietas nobruģēšanu vai kora tērpu iegādi. Mēs nesam savas dāvanas, atsaucoties uz to, ko Dievs mūsu labā ir darījis, īpaši Jēzus upurī. “Mīlēsīm, jo Viņš ir mūs pirmais mīlējis.” (1Jņ 4:19) Draudze, vienalga, vai tā ir vietējā savienība vai vispasaules draudze, izmanto mūsu dāvanas, lai virzītu uz priekšu Dieva darbu. Šajā nedēļā pārskatīsim, ko Bībele saka par ziedojumiem kā par daļu no Dieva darba īstenošanas virs zemes.

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 28. janvārī.

Motivācija dot

Mēs mīlam Dievu, jo Viņš mūs ir pirmais mīlējis. Mūsu došana ir atsaukšanās Viņa brīnišķīgajai dāvanai – Jēzum. Mums ir teikts: “Kungam nav vajadzīgi mūsu ziedojumi. Mēs nevaram padarīt Viņu bagātāku ar savām dāvanām. Dziesminieks saka: ‘Viss nāk no Tevis, un mēs esam devuši no tā, kas pieder Tev.’ Tomēr Dievs ļauj mums parādīt, cik ļoti mēs vērtējam Viņa žēlastību, kad ar pašuzpurīgām pūlēm mēs to pašu izplatām uz citiem. Šis ir vienīgais veids, kā mums ir iespējams parādīt savu pateicību un mīlestību uz Dievu. Viņš nav sagādājis citu veidu.” (Elena Vaita “Counsels on Stewardship”, 18. lpp.)

Kad mēs “savu” naudu nododam Jēzum, tas stiprina mūsu mīlestību uz Viņu un citiem. Tāpēc nauda var būt reāls spēks uz labu. Par naudu un labklājību Jēzus ir runājis vairāk nekā par jebkuru citu tēmu. Katrs sestais pants Mateja, Marka un Lūkas evaņģēlijā ir par naudu. Evaņģēlija labā vēsts ir, ka Dievs var atbrīvot mūs no naudas nepareizas izmantošanas un no mīlestības uz to.

Izlasi Mt 6:31–34 un 5Moz 28:1–14. Ko Dievs apsola darīt mūsu labā, ja mēs Viņam paklausām? Vai prasīt sev Dieva apsoliņumus ir savtīgums no mūsu puses? _____

Mūsu ziedojumi ir pierādījums labprātībai upurēties Dievam. Tā var būt dziļi garīga pieredze, fakta izpausme, ka mūsu dzīve ir pilnībā nodota Dievam kā mūsu Kungam. Kā saka angļu sakāmvārds, mums tas nozīmētu “nolikt savu naudu tur, kur atrodas mūsu mute”. Jūs varat teikt, ka mīlat Dievu, bet dāsni ziedojumi palīdz atklāt (un pat stiprināt) šo mīlestību.

Ziedojums nāk no sirds, uzticoties personīgam Dievam, kas pastāvīgi rūpējas par mūsu vajadzībām tā, kā Viņa skatījumā ir vislabāk. Mūsu ziedojumi balstās uz pārliecību, ka mēs esam atraduši Kristū pārliecību par glābšanu. Tie nav atvieglojuma vai Dieva pieņemšanas meklējumi. Mūsu ziedojumi drīzāk plūst no sirds, kas ticībā ir pieņēmusi Kristu kā vienīgo un pietiekamo žēlastības un pestīšanas līdzekli.

Izlasi 2kor 9:6, 7. Ko Kungs mums šeit pasaka? Ko nozīmē dot tā, kā “savā sirdī apņēmies”? Kā mēs mācāmies dot priecīgi? _____

Kādu daļu ziedot?

Izlasi 5Moz 16:17. Dievs iedod citu kritēriju ziedojumu apjomam, nevis procentus.

Kāds tas ir? _____

Mūsu ziedojumi ir mūsu pateicības apliecinājums Dievam par Viņa bagātīgajām dāvanām – dzīvību, atpestīšanu, uzturēšanu un daudzām pastāvīgām svētībām. Tātad, kā mēs atzīmējam iepriekš minētajā fragmentā, mūsu ziedojumu apjoms ir balstīts uz to, ar ko mēs esam svētīti. “Jo no katra, kam daudz dots, daudz prasīs un, kam daudz uzticēts, no tā jo vairāk atprasīs.” (Lk 12:48)

Izlasi Ps 116:12–14. Kā mums vajadzētu atbildēt uz jautājumu, kas uzdots 12. pantā?

Vai nauda ir atbilstoša atbilde? _____

Kā mēs varētu jebkad atmaksāt Dievam par visām Viņa svētībām mūsu dzīvē? Vienkāršā atbilde ir, ka mēs to nekad nevarēsim. Šķiet, ka labākais, ko mēs varam darīt, ir būt dāsniem Dieva darbā un palīdzēt saviem līdzcilvēkiem. Kad Jēzus izsūtīja Savus mācekļus misijas ceļojumā, Viņš viņiem teica: “Bez maksas jūs esat dabūjuši, bez maksas dodiet.” (Mt 10:8) Mūsu ziedojumi veicina Kristum līdzīga rakstura attīstību. Mēs tā maināmies no savtības uz mīlestību. Mums ir jāizrāda rūpes par citiem un par Dieva lietu, kā to darīja Kristus.

Vienmēr atcerēsimies, ka “Dievs tik ļoti mīlēja ..., ka Viņš deva” (sk. Jņ 3:16). Turpretim – tikpat droši, kā diena seko naktij – jo vairāk mēs uzkrāsim sev, jo egoistiskāki savā sirdī kļūsim un arī nožēlojamāki jutīsimies.

Mūsu ziņā ir noteikt, kādu summu mēs piešķiram un kāda organizācija saņem mūsu dāvanas. Bet ziedojuma nešana Kungam ir kristiešu pienākums ar garīgām un morālām sekām. To ignorēt nozīmē nodarīt sev garīgu kaitējumu, iespējams, vairāk, nekā mēs saprotam.

Ko tavi ziedojumi un tava attieksme pret to došanu liecina par tavām attiecībām ar Dievu? _____

Ziedojumī un pielūgsme

Bībelē mums nav dota dievkalpojuma kārtība. Bet šķiet, ka dievkalpojumos ir vismaz četras daļas. Jaunajā Derībā šīs daļas ir mācīšana/sludināšana, lūgšana, mūzika, desmitā tiesa un ziedojumī.

Trīs reizes katru gadu visiem Israēla vīriešiem (un ģimenēm) bija jāparādās Tā Kunga priekšā Jeruzalemē. "Tomēr tiem nebūs nākt Tā Kunga priekšā tukšā." (5Moz 16:16) Citiem vārdiem, daļa no pielūgsmes pieredzes bija desmitās tiesas atgriešana un ziedojumu došana. Dieva bērniem bija jānes desmitais un ziedojumī Pashā svētkos, Vasarsvētkos un Būdiņu svētkos. Ir grūti iedomāties, ka kāds uz šiem svētkiem ierastos tukšām rokām.

Citiem vārdiem, senajam Israēlam desmitā un ziedojumu došana bija dievkalpošanas pieredzes centrālā daļa. Pielūgsme, patiesa pielūgsme nav tikai pateicības vārdu, dziesmu un lūgšanu izteikšana Dievam, bet arī pateicības izpausme Dievam, nesot ziedojumus uz Kunga namu. Viņi to nesa uz templi, mēs nesam uz draudzi sabbatā (šis ir viens no veidiem, kā var atgriezt desmito un ziedojumus), kas ir pielūgsmes akts.

Izlasi 1L 16:29, Ps 96:8, 9 un Ps 116:16–18. Kā mēs attiecinām šeit izteiktos principus pašī uz savu pielūgsmes pieredzi? _____

Kā Dieva bērniem, kam ir uzticēta atbildība vadīt Viņa darbu virs zemes, mūsu priekštiesība, iespēja un atbildība ir nest ziedojumus. Ja Kungs ir devis mums bērnus, ko audzināt Viņam, mums jādalās ar viņiem priekā par desmitās tiesas nešanu un ziedojumiem sabatskolā un dievkalpojumos. Dažās vietās cilvēki savu desmito tiesu atdod tiešsaistē vai citādā veidā. Lai arī kā mēs to darītu, desmitās tiesas un ziedojumu atdošana ir daļa no mūsu pielūgsmes pieredzes ar Dievu.

Kāda ir tava personīgā pieredze ar desmitās tiesas un ziedojumu atgriešanu kā daļu no dievkalpojuma? Kā prakse ietekmē tavas attiecības ar Dievu? _____

Dievs ievēro mūsu ziedojumus

Izlasi Mk 12:41–44. Vienalga, vai mēs esam bagāti vai neesam, kādu vēsti mēs varam paņemt no šī stāsta? Kādu principu šis mums māca, un kā mēs to ieviešam savā pielūgsmes pieredzē? _____

Jēzus un Viņa mācekļi bija tempļa pagalmā, kur bija izvietoti ziedojumu trauki, un Viņš vēroja tos, kas nesa savas dāvanas. Viņš pamanīja, ka atraitne iedeva divas vara monētas. Viņa bija atdevusi visu, kas viņai bija. “Bet Jēzus saprata viņas motīvus. Viņa ticēja, ka tempļa kalpošana ir Dieva iecelta, un viņa dedzīgi vēlējās darīt labāko, ko viņa spēj, lai to uzturētu. Viņa darīja, ko varēja, un viņas darbība bija kā piemineklis viņas piemiņai visos laikos un viņas priekam mūžībā. Dāvanā bija ielikta viņas sirds; tās vērtība tika novērtēta nevis pēc monetārās vērtības, bet gan pēc mīlestības uz Dievu un intereses par Viņa darbu, kas bija motivējusi rīkoties.” (Elena Vaita “Counsels on Stewardship”, 175. lpp.)

Vēl viens ļoti nozīmīgs aspekts ir tas, ka šī ir vienīgā dāvana, ko Jēzus jebkad ir uzslavējis, – dāvana draudzei, kas grasījās Viņu noraidīt, draudzei, kas ļoti bija novirzījusies no sava aicinājuma un misijas.

Izlasi Apd 10:1–4. Kāpēc Romas centurionu apmeklēja Debesu eņģelis? Kādas divas viņa darbības tika atzīmētas Debesīs? _____

Acīmredzot Debesīs tiek uzklauskātas ne tikai mūsu lūgšanas, bet arī atzīmēti mūsu dāvanu došanas motīvi. Pantā teikts, ka Kornēlijs bija dāsns devējs. “Jo, kur ir tava manta, tur būs arī tava sirds.” (Mt 6:21) Kornēlija sirds sekoja viņa dāvanām. Viņš bija gatavs mācīties vairāk par Jēzu. Lūgšana un žēlastības dāvanas ir cieši saistītas un parāda mūsu mīlestību uz Dievu un līdzcilvēkiem – divi lieli Dieva likuma principi: “Tev būs Dievu, savu Kungu, mīlēt no visas savas sirds, ar visu savu dvēseli, ar visu savu spēku un ar visu savu prātu un savu tuvāko kā sevi pašu.” (Lk 10:27) Pirmais atklājas lūgšanā, otrais – žēlastības dāvanās.

Īpaši projekti. Došana no lielās krūzes

Pētījumi liecina, ka tikai aptuveni 9 procenti cilvēku aktīvu ir likvidi un tos var piedāvāt kā piedāvājumu uzreiz. Skaidra nauda, čeki, uzkrājumi, naudas tirgus fondi utt. parasti tiek uzskatīti par likvidiem aktīviem, vismaz tiem, kam tas pieder. Lielākā daļa no mūsu aktīviem, aptuveni 91 procents, ir “ieguldīti” nekustamajā īpašumā, piemēram, mūsu mājās, mājlopos (ja mēs dzīvojam laukos) vai citos nelikvidos īpašumos.

Atšķirību starp likvidiem un nelikvidiem aktīviem var ilustrēt, ieliekot 1000 centus divās dažādās stikla krūzēs, kur 10 centi aino katru procentu. Tad mazajā krūzē būtu 90 centi, kas aino 9 procentus likvidu aktīvu, un 910 centu būtu lielajā krūzē, ainojot 91 procentu nelikvidu aktīvu.

Lielākā daļa cilvēku dod savus ziedojumus vai ieguldījumus no mazās krūzes – no likvidajiem aktīviem. Tas ir viņu norēķinu kontā vai makā. Bet, ja kāds par kaut ko ļoti iedegas, viņš dod no lielās krūzes. Bībele atklāj daudzus šādus stāstus.

Izlasi Mk 14:3–9 un Jņ 12:2–8. Kas bija galvenie tēli Sīmaņa svētkos? Kāda bija Marijas dāvanas vērtība? Kāpēc viņa svaidīja Jēzu šajā laikā? _____

Marijas dāvana bija 300 denāriju – tik liela bija visa gada alga. Tā drīzāk bija “lielās krūzes” dāvana. Vēlāk Jūda nodeva Jēzu par mazliet lielāku summu nekā trešā daļa no šī daudzuma – no “mazās krūzes”, par 30 sudraba gabaliem (Mt 26:15). Ir vajadzīga liela mīlestība un nodošanās, lai pienestu “lielās krūzes” dāvanas – no saviem ieguldījumiem. Bet, ja mēs kļūstam mantkārīgi kā Jūda, mēs varam pārdot savas dvēseles par grašiem.

Barnabas darbs un aktivitātes Jaunajā Derībā ir minētas 28 reizes. Mēs viņu galvenokārt pazīstam kā apustuļa Pāvila biedru un lielu misionāru. Bet pamats tam visam ir ielikts pirmajā pantā, kur viņš pieminēts. Apd 4:36, 37 mēs lasām par viņa došanu, par “lielās krūzes” ziedojumu. Cik spēcīgs piemērs Kristus vārdiem: “Jo kur ir tava manta, tur ir arī tava sirds” (Mt 6:21)!

Kāpēc pašuzpurīga došana ir svarīga gan devējiem, gan saņēmējiem? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Debesu piemiņas grāmatā pieraksta arī Dieva ģimenes locekļu finansiālo uzticību. “Es redzēju, ka pierakstošais eņģelis uzticīgi atzīmē visus Dievam veltītos un mantu namā nodotos ziedojumus, kā arī gala rezultātus, kas iegūts ar šādi ziedotiem līdzekļiem. Dieva skats redz katru Viņa lietai veltīto grasi, kā arī devēja labprātību vai nepatiku. Arī došanas motīvi tiek pierakstīti. Pašuzpurīgie, Dievam nodevušies ļaudis, kas atdod Dievam to, kas Viņam pieder, kā Dievs no viņiem prasa, saņems saviem darbiem atbilstošu atalgojumu. Pat ja nodotie līdzekļi tiek izlietoti nepareizi, ne tam mērķim, kam tos deva – Dieva pagodināšanai un dvēseļu izglābšanai –, šie ļaudis, kas upuri pienes ar atklātu un godīgu sirdi, domājot vienīgi par Dieva godu, savu atalgojumu tomēr nezaudēs.” (Elena Vaita “Liecības draudzei” 2. sēj., 518. lpp.)

“Dievs vēlas, lai cilvēki lūdz un plāno Viņa darba virzīšanu uz priekšu. Bet līdzīgi Kornēlijam mums ir jāapvieno lūgšana un došana. Mūsu lūgšanām un mūsu žēlastībai ir jānāk Dieva priekšā kā piemiņai. Ticība bez darbiem ir mirusi; un bez dzīvas ticības nav iespējams patikt Dievam. Kamēr mēs lūdzam, mums ir jāatdod viss, ko varam, gan no sava darba, gan no līdzekļiem, lai mūsu lūgšanas piepildītos. Ja mēs īstenojam savu ticību, Dievs mūs neaizmirsīs. Viņš atzīmē katru mīlestības un pašizliedzības rīcību. Viņš pavērs ceļus, lai mēs ar saviem darbiem varam parādīt savu ticību.” (Elena Vaita “Atlantic Union Gleaner” 1903. g. 17. jūnijs)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Kā lūgšana un došana iet kopā? Tas ir, kā lūgšana var palīdzēt tev zināt, ko dot, kad un cik daudz dot?

2. Populārā ASV žurnālā bija rakstīts par jauniem profesionāļiem Volstrītā, kuri pelnīja daudz naudas un tomēr bija tik nožēlojami, tik tukši, tik bažu un raižu pilni. Viens no viņiem, portfeļa pārvaldnieks, sacīja: “Kāda nozīme pēc manas nāves būs tam, ja es savā portfeli būtu ieguvis papildu vienu procentu?” Ko mēs varam mācīties no šī stāsta par to, kā ziedošana var būt garīgi labvēlīga devējam, palīdzot atbrīvoties no “bagātības viltības” (Mt 13:22)?